

ПРЕС КЛИПИНГ

4. јул 2012.

НАСЛОВИ

Држава нагомилала бирократију (стр. 2)

Остали и без топлог obroка (стр. 3)

Празну касу нема ко да напуни (стр. 4)

Почело пријављивање за социјални програм (стр. 6)

Железару спасавају реструктурирање и Фијат (стр. 7)

Пола газда, пола држава (стр. 8)

Фонд ПИО чека владу (стр. 9)

Држава нагомилала бирократију

АУТОР: С. Б.

Српска администрација је данас за 2.400 људи бројнија него пре рационализације 2010. године. Много људи ангажовано на одређено време, по уговорима о повременим пословима

ДВЕ године су прошле од последње рационализације српске администрације. Током 2010. године из министарстава, управа, фондова и општина отишло је, по подацима синдиката, око 5.000 људи. Буџет је због планираних отпремнина тада на ставци плата био тежи три милијарде динара. И док је у 2010. држава рационалисала, током 2011. и 2012. све је надокнадила. Републичка управа бројнија је данас, него пре почетка спремања.

Крајем 2009. године Влада је усвојила Закон о ограничењу броја запослених у администрацији, који је предвидео смањење од 10 одсто. На републичком нивоу - 3.400 радника, 2.800 стално запослених и 600 запослених по другим основама. Истовремено општинске администрације требало је да се сведу на 23.000 радника.

Према подацима Фискалног савета у администрацији на нивоу Републике данас ради 34.314 људи. То је око 2.400 више него у 2009.

АГЕНЦИЈЕ ПОД НОЖ СТРУЧЊАЦИ немају дилему да би неке од државних агенција требало да се укину. Битан је, међутим, критеријум по коме ће се одлучивати које су вишак. Постоји чак 170 републичких агенција, завода, дирекција и фондова и других организација. Према Закону о буџету за 2012. годину, за рад државних агенција издвојено је 8,27 милијарди динара, док је лане потрошено 6,9 милијарди.

- Успели смо тада да дефинишемо, кроз Закон, вишак запослених од око десет одсто - објашњава Његош Потезица, председник Синдиката управе Србије. - На републичком нивоу би требало да је највише 28.500 запослених на неодређено време, а у општинама највише 23.000.

У међувремену је повећан обим посла, али и због промене власти почело је запошљавање људи на одређено време, по уговорима о привременим и повременим пословима.

Формиран је огроман број агенција, а њихови запослени су углавном у много бољем статусу. Колико је ангажовано људи на одређено време, вероватно нико не зна.

Крајем прошле године Влада је имала податак да је током читавог програма рационализације државне управе, уз отпремнине, из службе отишло 629 чиновника. Њихов одлазак буџет је коштао скоро 351 милион динара. До броја од 28.500 стигло се и пензионисањем, али и отказима без права на накнаду.

ТРЕЋИНА ПО ГОДИНИ

СИНДИКАТИ су се 2009. године договорили да службеници који одлазе добију отпремнину у висини трећине просечне бруто плате за сваку годину стажа. Спремни су и сада да преговарају о условима.

- Ако има потребе за даљом рационализацијом потребан је социјални дијалог - додаје Његош Потезица. - Може да се дође до решења. Приоритет у технолошким вишковима требало би да буду они који су последњи дошли.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:386845-Ostali-i-bez-toplog-obroka>

Остали и без топлог оброка

АУТОРКА: Б. СТЈЕЉА

Све више послодаваца, услед кризе, прескаче да уплати обавезан додатак за исхрану и регрес. Најмање 350.000 радника не добија ни динара за ове накнаде, иако су законом гарантоване

РАЧУНИЦА колико би тачно радници у Србији требало да добијају новца за топли оброк и регрес већ годину дана није подвучена, а у међувремену најмање 350.000 радника не добија ни динара. Међу "закинутима" су, како наводе у синдикатима, запослени у фирмама у реструктурирању, затим они који не примају уопште плату, али и сви који живе од минималца.

- Тај би број радника могао бити далеко већи, али је то веома тешко утврдити јер се број малих и средњих предузећа која послују у минусу мења из дана у дан, а са њима и број радника који остају ускраћени за ове накнаде - каже Љубан Жигмунд из Савеза самосталних синдиката Србије.

Иако се, додаје, очекује да свих пола милиона упосленика у јавном сектору - без обзира на то да ли је реч о здравству, школству, војсци, јавним предузећима или државној управи - примају редовно накнаде за топли оброк и регрес, све се чешће дешава да се и овде те исплате прескачу. Њима је топли оброк уграђен у коефицијент зараде и најчешће се креће по 100 до 200 динара дневно!

ПАУШАЛ ОД 100 ДО 15.000 Исплата топлог оброка и регреса је обавезна, али у Закону о раду није наведено који су то најмањи загарантовани износи, па се о крајњој цифри договарају синдикати и послодавци унутар свог колектива - објашњавају у Министарству рада и социјалне политике. - Тако се примећују распони од 100 па до 15.000 динара месечно у зависности од богатства компаније.

Синдикати су, међутим, имали нешто шире апетите, па су захтевали да топли оброк буде макар 15 одсто, а регрес 75 одсто просечне републичке зараде, што се послодавцима чинило прескупо. Зато су даљи преговори стављени на лед. У међувремену се јавила нова идеја.

- Раније накнаде за топли оброк и регрес нису биле опорезоване, па су многи послодавци били широке руке јер су заправо кроз ту форму исплаћивали зараде - објашњава Драгољуб Рајић из УПС. - Држава их је надмудрила, па их је уградила у плату и на њих убире и порезе и доприносе. Зато ми планирамо да поднесемо иницијативу Влади да се топли оброк и регрес изузму од опорезивања јер није поштено да држава и на томе зарађује. Наш предлог је да се за исхрану не опорезују износи до 6.000 динара, а

компаније које могу да дају више пара нек плате и порез. За регрес би овај лимит требало да буде 20.010 динара годишње.

У међувремену, инспекција рада на терену проверава да ли послодавци уопште дају неки динар за исхрану и годишње одморе. Према речима Предрага Перуничкића, директора Републичког инспектората рада, овакве контроле су редовне и од јануара до краја маја их је било 13.177, али свега 1.746 исписаних решења у којима се тражи отклањање неправилности јер су послодавци поприлично вешти у тражењу рупа у закону.

- Чак трећина приговора које су исписали наши инспектори односила се на неисплаћене зараде, а 6,5 одсто решења на топле оброке и регресе - каже Перуничкић.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/praznu_kasu_nema_ko_da_napuni.4.html?news_id=243521

Економски параметри неће пожелети добродошлицу новој влади

Празну касу нема ко да напуни

Аутор: А. Милошевић

Београд - После два месеца чекања, пре неколико дана сазнали смо које ће странке чинити нову владу. И док ће СПС и СНС узети највећи део министарстава, нема сумње да ће Уједињеним регионима Србије, партији која је у својим претходним инкарнацијама била у свим владајућим гарнитурима још од 5. октобра, поново припасти мање-више сви економски ресори. Ова, нова победа Млађана Динкића, међутим, неће бити нимало лагодна. Нову владу чека суморна економска перспектива, оличена у статистици која више него јасно осликава земљу дубоко потопљену у блато привредног краха.

Шта је то што заправо дочекује коалицију СНС-СПС-УРС?

На првом месту, то је незапосленост чија је стопа достигла 25,5 одсто према априлској анкети Завода за статистику. То је скоро идентично стопи незапослености која хара Шпанијом, земљом у којој такво стање сматрају потпуном социјалном катастрофом. Овде, пак, нема никакве катастрофе, јер су Срби навикли на то да за сваког четвртог међу нама нема посла.

Али, пошто је статистика незапослености у Србији контроверзна и често оспоравана, нова влада ће можда пре хтети да погледа бројке о запослености, како би према њима касније мерила свој учинак. По најновијим доступним подацима, у Србији тренутно ради 1.734.000 људи.

Наредни проблем је дефицит буџета. Требало би да буде 4,25 одсто на крају године, а у првом кварталу је већ достигао 7,1 одсто. Смањење овог мањка морао би бити један од приоритета нове владе, али то неће ићи лако. Када је прављен план за ову годину, рачунало се с тиме да ће раст бруто домаћег производа у 2012. бити 1,5 проценат, а у стварности смо имали пад од 1,3 одсто у прва три месеца ове године. Већина економиста слаже се да ћемо имати среће ако до краја године остваримо раст од округло нула одсто.

Прошле године српски БДП био је 31,14 милијарди евра, а у првом кварталу ове 6,84 милијарде.

Смањење дефицита држава ће по свему судећи покушати да изведе комбинацијом мањих расхода и већих прихода. Прва компонента, бар ако буду слушали ММФ, подразумеваће и удар на плате, пензије и субвенције. Ту, додуше, нема много да се удара. Просечна плата без пореза и доприноса у мају је износила 40.442 динара или само 349,5 евра, рачунато према курсу од последњег дана тог месеца. Просечна пензија је драстично мања чак и од тога и у априлу је износила тек 25.131 динар. Притом, половину новца потребног за пензије сада обезбеђује буџет, јер ПИО фонд има новца тек за исплату сваке друге пензије. Субвенције такође представљају велики трошак за државну касу, а међу њима највише боду очи Железнице Србије, којима је ове године намењено 12,96 милијарди динара.

На приходној страни, првенствено се говори о повећању пореза на додатну вредност. Он данас, када се нова влада спрема да преузме дужност, износи 18 одсто по општој стопи и осам одсто по посебној, која се примењује на поједине основне животне намирнице и друге социјално битне производе.

Ако се ПДВ повећа, како се најављује, питање је колико ће то утицати на даљи пад привредне активности и на повећање инфлације, која је прошле године била седам одсто, а за прва три месеца ове године чак 3,2 процента.

Ако нова влада одлучи да неке од ових ствари ипак не уради, вероватно је да ће морати да се даље задужује, иако је већ првог радног дана дочекује тешка ситуација у овом погледу. Јавни дуг у априлу је достигао 52,1 одсто БДП-а, а законска граница је 45 одсто. Даље задуживање могло би да државу доведе у кризу дуга, с тим што нама Европска унија не би послала стотине милијарди евра да нас спасе од нас самих.

Ако влада и успе да реши ове макроекономске проблеме и још да повећа извоз који је прошле године био само 11,47 милијарди евра (Фијат би ту требало да помогне баш у овом мандату) и да смањи увоз који је достигао 16,8 милијарди евра, остаје јој питање животног стандарда њених грађана, метрике која ће највише утицати на њене шансе за реизбор када јој истекне мандат или буду расписани превремени избори.

Просечна плата од 40.442 динара покрива тек 71,6 одсто просечне потрошачке корпе која кошта 56.424 динара. Минимална корпа је 30.003 динара.

С таквим подацима није ни чудо што су грађани претходних година све више зајмили од банака, па им данас сваки човек у Србији дугује по 818 евра. И то већином баш у еврима, а не динарима, што због пада домаће валуте, које је од избора доживела прави суноврат значи да су месечне рате многим сада знатно више, а плата иста. Према јучерашњем званичном средњем курсу НБС, евро је вредео 115,7011 динара.

Да би спречила још већи пад, централна банка је у претходним месецима потрошила стотине милиона евра, па девизне резерве данас стоје на цифри од 10,4 милијарде евра.

На крају, новој влади остаје у аманет да реши и проблем пропалих државних фирми за које ниједна прошла није успела да пронађе решење. Међу њима, главна је смедеревска железара коју је почетком ове године амерички Ју-Ес стил продао држави за један евро, али коју још нико да купи бар за два. Ту је и вечити Јат, фирма која сваке године бележи све веће губитке и има све старије авионе и две „златне коке“: Телеком и ЕПС.

Продаја, у целости или делом, ова два последња предузећа умногоме би помогла краткотрајном крпљењу буџетских рупа, али би у неповрат однела највредније привредне субјекте којима Србија и даље располаже. То би накратко улепшало и слику страних директних инвестиција. У 2011. у Србију је ушло 1,82 милијарде евра страног капитала, а у прва четири месеца 2012. из ње је изашло 250 милиона.

Вртоглава поскупљења

У једном од највећих трговинских ланаца хлеб Сава данас кошта 44 динара, Виталово уље је 146, свињски бут 537, а пиле Агрожив 317 динара. Пре само неколико месеци, хлеб је коштао исто, али се уље могло купити за 110 динара, свињски бут за око 350 а пилетина је била чак испод 200 динара за килограм. Пре неколико дана, још актуелна влада Мирка Цветковића продужила је уредбу којом је трговачке марже за брашно тип 400 и 500, сунцокретово уље, млеко и јогурт, шећер и свињско, јунеће и пилеће месо и рибу ограничила на 10 одсто, али ефекат се није осетио јер профит трговине овога пута није био разлог за скок цена. Прави узрок је то што су порасле цене инпута па је до поскупљења дошло у производњи.

Počelo prijavljivanje za socijalni program

Paraćin - Radnici Srpske fabrike stakla u Paraćinu počeli su da se prijavljuju za odlazak iz fabrike na osnovu socijalnog programa koji su dogovorili reprezentativni sindikati i vlasnik fabrike. Otpremnine su 300 evra po godini staža, pri čemu vlasnik fabrike treba da obezbedi 160, a država 140 evra. Prema ranijim procena, staklaru treba da napusti oko 800 radnika od 1.650 koliko je sada zaposleno. Predsednik sindikata Nezavisnost Borivoj Jevtić rekao je da će prvi krug

izjašnjavanja za odlazak iz fabrike trajati do 20. jula. Predsednik drugog reprezentativnog sindikata Staklare, Samostalnog sindikata, Živojin Matejić, rekao je da u fabrici ima oko 400 radnika kojima do penzije nedostaje nekoliko godina radnog staža. Matejić je rekao da je šteta što veliki broj ljudi odlazi iz Staklare i da će neki od njih već za koju godinu biti na teretu države. On je procenio da će najverovatnije biti ugašena jedna manja peć u pogonu ručnog trgovačkog

stakla, jer je dotrajala i moraće da bude remontovana. Očekuje se da će uskoro početi da radi nova peć za proizvodnju ambalažnog stakla s kapacitetom od 70 tona.

Vlasnik Staklare je konzorcijum bugarskih firmi Rubin i Glas industri koji je marta ove godine od Srbijagasa kupio 63 odsto fabrike za 35 miliona evra. Konzorcijum je u vlasništvu Korporativno-trgovinske banke iz Sofije koja se obavezala da će u fabriku investirati 22 miliona evra. *Beta*

Железару спасавају реструктурирање и Фијат

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Обустављање производње у Железари Смедерево стављањем и друге пећи на тихи ход није добро решење за запослене и привреду, а Влада Србије треба озбиљно да тражи решење тог проблема кроз продају или реструктурирање, оценили су стручњаци у изјавама за Тањуг. Професор на Економском факултету у Београду Љубодраг Савић рекао је да се не може очекивати да ће до септембра бити нађен стратешки партнер за железару, имајући у виду да је Смедерево напустио Ју-Ес стил, један од већих светских произвођача челика и гвожђа. То значи да у овом тренутку нема довољно тражње за производима који се производе у смедеревској железари, казао је Савић.

Према његовим речима, плаћено одсуство за 5.500 радника, колико је запослено у Железари Смедерево, што је предвиђено као опција док је друга висока пећ на тихом ходу, може потрајати неколико месеци и треба тражити друго решење. Ако Железара не буде продата, значи да ће највећи број тих људи изгубити посао, а тиме и око 20.000 људи из Смедерева сигурну егзистенцију. Значајан део смедеревске привреде, услужног и неких других сектора живео је од железаре. То се већ осетило и на стопи индустријске производње, која је драматично снижена, и на извозу, који је такође опао, оценио је Савић. Он је мишљења да нема другог решења, осим да Влада Србије покуша најпре да смањи производњу и обнови рад железару у обиму за који постоји тражња као и да крене у реструктурирање челичане што захтева значајан новац. Не знам да ли би то значило да само једна пећ ради, дакле да ради са капацитетом од 50 одсто, али би то био нови почетак под условом да та производња покрије укупне трошкове пословања и да остварује позитиван резултат, објаснио је професор. Савић је додао да би реструктурирање Железару Смедерево значило проширење асортимана на производњу галванизованих челика, који се могу користити у аутомобилској индустрији и да та будућа производња буде основа за прављење шкољки аутомобила који ће се производити у Фијату у Крагујевцу. Он је упозорио да би најгора ситуација и за Србију и за раднике Железару била да се, како је рекао, заправо ништа не уради - да Железара иде у стечај или да буде финансирана из буџета Србије као што је био случај Заставе, која је финансирана више од деценије. Секретар Удружења Привредне коморе Србије (ПКС) за руднике метала, црну и обојену металургију Никола Мајински оценио је да стављање друге високе пећи Железару Смедерево на тихи ход, значи и губитак тржишта, те да би то могло негативно да утиче и на заинтересованост стратешког партнера за ту компанију. Стратешки партнер ће више ценити онога ко на тржишту игра неку улогу, има своје купце и позицију, него некога ко има високу пећ на тихом ходу, а нема производњу, тржиште и пласман, рекао је за. (Наставак на 3. страни)

Железари спас и са Фијатом

(Наставак) Мајински је рекао да постоји могућност да је стављање друге високе пећи на тихи ход из неких разлога договорено са стратешким партнером. Према његовим речима, постоји интерес потенцијалних партнера за Железару Смедерево, што је потврђено откупом тендерске документације. Док смо чекали стратешког партнера требало је за то време да железара буде у доброј кондицији, да ради и производи јер ће је само такву прихватити, истакао је. Производња у Железари Смедерево биће привремено обустављена од 10. јула до 1. септембра стављањем друге високе пећи на тихи ход, рекао је министар економије Небојша Ђирић.

Он је рекао да су разлози за то берзанске цене и инпути производње јер су поруџбине сировина 25 одсто скупље него финални производ и да је привремена обустава производње у овом тренутку економски оправдана и најбоље решење. Ђирић је поновио да неће и не сме бити гашења Железаре јер је то стратешки значајна компанија за српску привреду. Железара Смедерево је крајем јануара прешла у руке државе, пошто је Влада Србије откупила за један долар од америчке компаније Ју-Ес стил, која се повукла, јер је пословала са губицима. Ју-Ес стил је 2003. године купио смедеревску железару, тадашњи Сартид у стечају. Смедеревска железара имала је учешће од пет одсто у укупној производњи Србије и око 14 одсто учешћа у извозу. Железара има погоне и огранке у Смедереву, Шапцу и Кучеву, а бави се производњом и продајом топло и хладно ваљаних производа, као и белог лима у облику намотаја и равних лимова. Влада Србије 18. априла расписала је тендер за избор стратешког партнера за Железару Смедерево у којем је крајњи рок за достављање обавезујућих понуда био 4. мај. Тај рок је, како је саопштено, на захтев потенцијалних купаца продужен до 10. јуна, а затим пролонгиран до 10. септембра.

Пола газда, пола држава

Радници Српске фабрике стакла у Параћину почели су да се пријављују за одлазак на основу социјалног програма који су договорили репрезентативни синдикати и власник фабрике. Отпремнине су 300 евра по години стажа, при чему власник фабрике треба да обезбеди 160, а држава 140 евра. Према ранијим проценама, стаклару треба да напусти око 800 радника од 1.650 колико је сада запослено. Председник синдиката Независност Боривој Јевтић рекао је да ће први круг изјашњавања за одлазак из фабрике трајати до 20. јула. Захтеви ће бити разматрани до 27. јула, како би до краја јула били потписани споразуми о раскиду радног односа, рекао је Јевтић и додао да ће радницима који напусте фабрику бити повезан радни стаж.

Отпремнине ће моћи да узму и радници који имају један од услова за пензију, а њих је око 30. Председник другог репрезентативног синдиката стакларе, Самосталног синдиката, Живојин Матејић, рекао је да у фабрици има око 400 радника којима до пензије недостаје неколико година радног стажа. Матејић је рекао да је штета што велики број људи одлази из стакларе и да ће неки од њих већ за коју годину бити на терету државе. Он је проценио да ће највероватније бити угашена једна мања пећ у

погону ручног трговачког стакла, јер је дотрајала и мораће да буде ремонтована. Очекује се да ће ускоро почети да ради нова пећ за производњу амбалажног стакла с капацитетом од 70 тона. Власник стакларе је конзорцијум бугарских фирми Рубин и Глас индастри који је марта ове године од Србијагаса купио 63 одсто фабрике за 35 милиона евра. Конзорцијум је у власништву Корпоративно-трговинске банке из Софије која се обавезала да ће у фабрику инвестирати 22 милиона евра.

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1085:Fond-PIO-čeka-vladu&catid=11&Itemid=122

Фонд ПИО чека владу

Републички Фонд пензијско-инвалидског осигурања (ПИО) с нестрпљењем очекује формирање нове владе Србије како би затражио преиспитивање владиних одлука о оснивању специјалних болница Жубор у Куршумлији и Златар у Новој Вароши, с обзиром на то да пред Вишим касационим судом није окончан поступак по ревизијама које је изјавио фонд. Фонд је информацију о томе упутио и актуелној влади, али ће након формирања нове цело поступак, ипак, бити поновљен. Како је Тањугу саопштила информативна служба фонда, законитост одлуке владе којом су основане специјалне болнице Жубор и Златар, као друштва капитала, у име фонда ће испитати адвокатска канцеларија Ристић.

Управни одбор (УО) фонда је на последњој седници заузео став да је оснивање специјалних болница, Жубор и Златар, као друштва капитала, у супротности са Законом о јавним службама и Законом о здравственој заштити, јер здравствену делатност могу обављати искључиво здравствене установе, а не и друштва с ограниченом одговорношћу. Иако су поједини медији након те седнице УО Фонда ПИО објавиле да ће тај фонд тужити државу због наводно незаконитог располагања његовом имовином, у фонду то негирају. Фонд ће, међутим, настојати да заштити имовину коју сматра својом и која се процењује на пола милијарди евра. Судови су већ признали право над власништвом у шест бања, односно специјалних болница међу којима је и Жубор, око којег поступак још није завршен, али и Меркур у Врњачкој бањи, Бања Ковиљача, Ивањица, Новопазарска и Јошаничка бања.